

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 17CoCsp/23/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8119215402
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 08. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Burešová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2021:8119215402.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Burešovej a členov senátu JUDr. Moniky Juskovej a JUDr. Marianny Hirkovej, v spore žalobcu: T. Y., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom E. XX, XXX XX G. - L. E., právne zastúpenému: Advokátska kancelária, JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom, so sídlom ul. Sov. Hrdinov 66, 089 01 Svidník, IČO: 31 954 448, proti žalovanému: PROFÍ CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava-Staré Mesto, IČO: 35 792 752, právne zastúpenému: JUDr. Andreou Cvikovou, s.r.o., so sídlom Kubáňiho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47 233 516, o primerané finančné zadostučinenie vo výške 824,49 Eur, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prešov č. k. 29Csp/215/2019-116 zo dňa 12.04.2021, takto

rozhodol:

Potvrdzuje rozsudok vo vyhovujúcom výroku a vo výroku o trovách konania.

Žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Prešov (ďalej „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n ý zaplatiť žalobkyni primerané finančné zadostučinenie vo výške 100 Eur v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a.

III. P r i z n á v a žalobkyni voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

2. Rozhodnutie právne odôvodnil tým, že žalobca v konaní vedenom pred Okresným súdom Prešov pod sp. zn. 9C/92/2016 sa voči žalovanému domáhal vydania bezdôvodného obohatenia a určenia neprijateľnosti zmluvnej podmienky v zmluve o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX.

Rozsudkom zo dňa 22.10.2018 pod sp. zn. 9C/92/2016 výrokom I. uložil žalovanému povinnosť vydať žalobkyni bezdôvodné obohatenie vo výške 824,49 EUR s 5 % úrokom z omeškania ročne od 23.04.2016 do zaplataenia; výrokom II. v prevyšujúcej časti žalobu zamietol; výrokom III. určil, že zmluvná podmienka v zmluve o revolvingovom úvere nachádzajúca sa v časti 6 tohto dokumentu v znení ročná úroková sadzba úveru v rozsahu 79,49 % je pre neprijateľnosť neplatná a výrokom IV. priznal žalobkyni voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Rozsudok nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 29.11.2018.

Súd prvej inštancie v poradí prvým rozsudkom zo dňa 06.07.2020 výrokom I. uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni primerané finančné zadostučinenie vo výške 200 Eur v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku, výrokom II. v prevyšujúcej časti žalobu zamietol a výrokom III. priznal žalobkyni voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. Krajský súd v Prešove uznesením zo dňa 26.11.2020 pod sp. zn. 17CoCsp/41/2020 zrušil rozsudok súdu I. inštancie vo vyhovujúcom výroku a vo výroku o trovách konania a v rozsahu zrušenia, vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

Prvoinštančný súd v poradí druhým rozsudkom sp. z. 29Csp/215/2019 zo dňa 12.04.2021 dospel k záveru, že skutočnosti, ktorými žalobkyňa argumentovala svoj nárok na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia s poukazom na všetky okolnosti prípadu a viacnásobné porušenie práv žalobkyne ako spotrebiteľa, odôvodňujú priznať žalobkyňi primeranú výšku finančného zadosťučinenia v sume 100 Eur. V danom prípade vychádzal zo skutočnosti, že zo strany žalovaného došlo k vydaniu bezdôvodného obohatenia vo výške úhrad realizovaných nad istinu poskytnutého úveru a v porovnaní s inými prípadmi u žalobkyne nedošlo k priamym vyhrážkam a zastrašovaniu zo strany dodávateľa, ktoré by mali vplyv aj na jeho psychiku či rodinný život.

O trovách konania rozhodol podľa ust. § 255 ods. 1 a 2, § 262 ods. 2 CSP.

3. Proti rozsudku vo výrokoch I. a III. podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný. Odvolanie odôvodnil v súlade s ust. § 365 ods. 1 písm. b), d), f) a h) Civilného sporového poriadku. Žalovaný tvrdil, že rozsudok je nepreskúmateľný, pokiaľ ide o určenie výšky nároku a z odôvodnenia nevyplýva, na základe akých úvah, dokázaných skutkových okolností a z nich vyvedených skutkových záverov a následného právneho posúdenia, súd vlastne dospel k záveru o existencii nároku na primerané finančné zadosťučinenie v sume 100 eur. V podanej žalobe žalobkyňa neuviedla žiadne skutočnosti, ktoré by odôvodnili výšku finančného zadosťučinenia. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok zrušil a vrátil vec na nové konanie.

4. Žalobkyňa sa k podanému odvolaniu písomne nevyjadrila.

5. Krajský súd v Prešove ako odvolací súd príslušný na rozhodnutie o odvolaní v zmysle § 34 CSP preskúmal rozhodnutie v napadnutom rozsahu spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo v súlade s § 379 a § 380 CSP, bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 385 CSP a contratio, pričom dospel k záveru, že rozhodnutie je v napadnutom rozsahu vecne správne.

6. V prejednávanej veci je predmetom konania nárok žalobkyne vyplývajúci z ust. § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa.

7. V konaní pred prvoinštančným súdom základ nároku nebol sporný- žalobkyňi podľa § 3 ods. 5 zák. č. 250/2007 Z.z. primerané finančné zadosťučinenie patrí. Základ nároku odvolací súd už nespochybnil v skoršom rozhodnutí v tejto veci, v uznesení č.k. 17CoCsp 41/2020-106, vychádzajúc z úspešného výsledku sporu žalobcu ako spotrebiteľa vo veci 9C 92/2016 Okresného súdu Prešov. Žalovaný porušil jeho povinnosti vyplývajúce z § 4 ods. 2 písm. i/, k/ zák. č. 258/2001 Z.z., ktoré zákonné ustanovenie je zamerané na ochranu spotrebiteľa. Žalovaný do zmluvy zakomponoval neprijateľné zmluvné podmienky v rozpore s § 39 OZ.

8. Spornou je otázka výšky tohto nároku.

Výška finančného zadosťučinenia závisí od úvahy súdu. Pri jej určovaní sa zohľadňujú rôzne kritéria, a to intenzita, časové trvanie závadného konania, satisfakčná a sankčná funkcia a pod. Kým zodpovednosť žalovaného bola nesporne preukázaná, žalobkyňa je povinná preukázať všetky okolnosti odôvodňujúce výšku uplatneného nároku.

V žalobe ako dôvod nároku na primerané finančné zadosťučinenie odôvodnila len svojou úspešnosťou v konaní o vydanie bezdôvodného obohatenia a o určenie neprijateľnej zmluvnej podmienky a tým, že si uplatňuje satisfakciu za porušenie práv ako spotrebiteľa. Svoj nárok čo do výšky ani pred prvoinštančným súdom na pojednávaní bližšie nešpecifikovala. Súd prvej inštancie sa náležite vyrovnal s otázkou určenia výšky primeraného finančného zadosťučinenia v sume 100 Eur. V odôvodnení napadnutého rozhodnutia súd prvej inštancie zrozumiteľným spôsobom uviedol právne dôvody, pre ktoré žalobe vyhovel v časti sumy 100 Eur a vo zvyšku žalobu zamietol. Jeho rozhodnutie nemožno považovať za svojvoľné, zjavne neodôvodnené, resp. ústavne nekonformné, pretože súd prvej inštancie sa pri výklade a aplikácii zákonných predpisov neodchýlil od znenia príslušných ustanovení a nepoprel ich účel a význam. Jedným z kritérií pre posúdenie rozsahu nároku na primerané finančné zadosťučinenie je intenzita porušenia práva žalobcu konaním žalovaného. V tomto prípade žalovaný pri kontrahovaní zmluvy o pripojení využil slabšie postavenie žalobcu, ktorý nemohol zmluvu žiadnym spôsobom namietat'. Súd prvej inštancie tiež správne ako jeden z faktorov relevantných pre určenie rozsahu nároku žalobkyne zohľadnil správanie sa žalovaného, kedy žalovaný vyplatil žalobkyňi dlžnú sumu aj s príslušenstvom, žalovaný dobre vedel, že žalobkyňa preplatila dlžnú sumu, nič neučinil a tento preplatok mu dobrovoľne nevrátil.

Za týchto okolností odvolací súd považuje finančné zadostučinenie v sume 100 Eur za primerané, zodpovedajúce špecifikám daného prípadu. Za daného stavu odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti ako vecne správny potvrdil (§ 387 ods. 1 CSP).

9. Správnemu výroku vo veci samej zodpovedá aj správny výrok o trovách konania. Za daného stavu odvolací súd rozsudok potvrdil ako vecne správny aj vo výroku o trovách konania (§ 387 ods. 1 CSP).

10. Rozhodnutiu súdu prvej inštancie vo veci samej zodpovedá aj súvisiaci výrok o trovách konania, ktorý odvolací súd, stotožňujúc sa s dôvodmi v rozhodnutí o trovách konania, postupom podľa ustanovenia § 387 ods. 1 CSP, potvrdil.

11. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní bol úspešný žalobca, tomuto však žiadne trovy odvolacieho konania zo spisu nevyplyvajú, preto odvolací súd rozhodol tak, že žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, čo je v súlade s čl. 17 základných princípov CSP.

12. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Podľa § 420 CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 421 ods. 1 CSP, dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 421 ods. 2 CSP, dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Podľa § 423 CSP, dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa § 424 CSP, dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 427 ods. 1 CSP, dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 427 ods. 2 CSP, dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

Podľa § 428 CSP, v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP, dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP, povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.